

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Ioannes Silentiarivs. 13. Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

240 VITÆ SANCTORVM ¶ 3. May.
frivolis tamq; fugacibus animum non avertatis.
Pet. Dam. lib. 7. ep. 5.

S. IOANNES SILENTIARIVS. ¶ 3. May.

Diceret idem jam esse Ioannem & MARIA amatorem. Certè talis ille fuit IOANNES, qui à taciturnitate nomen habet. Etenim magnarum opum hæres earum hæredum esse MARIAM vivus voluit, nobilissimo in ejus honorem templo extacto; ipse vitam cum aliis Deo Deique MATRI devotam egit, tantâ animi integritate, ut nudum quoad vixit, numquam se aspicerit, vel hâc unâ sanè verecundiâ VIRGINI charus. Ad infulam subinde omnium votis præterquam suis vocatus, Hierosolymam abiit: ibi cùm stellam cruce insignem vidisset, audissetque vocem, quâ præcuntem sequi jubebatur, memor quâm bona dux Stellam jam olim fuisse, exemplò in viam se dedit. Nec aberravit profecto, nam rectâ in cœnobium amplissimum venit, in eoque VII. annos; inspeleo deinde IX. alios silentio traduxit. Hinc egressus & viarum anfractibus implicitus, à Cælitibus cōiterum reportatus, & contra incursionses Saracenorū à leone est defensus. Tandem ad cœnobium reversus, & post multos annos ab Angelo proditus, Caryotam in petram abjecit. Et ecce continuò hæc simul radices simul germen agere, tum frondes totâ ædificâ explicare, & post tertium denique diem fructum ferre. Abiit deinde IOANNES ex humanis anno M. LVIII. etatis C. IX. vir qui vel tacendo meruit, ut omnis de illo ætas loquatur. Ex Metaphr.

| Loguere sanè, si quid silentio melius & excellētius habes; at ubi silere præstat, quâm loqui, silentio ac quies-

14. Maii. VITA SANCTORVM. 247
quiesce. Nostri enim laudatum illud, ordinem labys
constituere, atque alia dicere, alia audire. S. Greg.
Naz. S. Moder. in disp. servan.

S. PACHOMIVS ABB. 14. Maii.

Dabit Christianus adolescens vietas Stygi manus; cùm PACHOMIVS nondum Christianus dæmonibus fuerit formidini, ut præsente eo vocem mittere non sint aisi, obitu pefacti indole ad nutum Numinis apertâ : cuius noritiam simul atque hausit, continuo carni bellum indixit, quam ut generosius sperneret, cælesti ambrosiâ, quâ Christo nomen dedit nocte, est pastus. Monastes Tyrocinio posito, iussus est divinitus coetus cogere ex formulâ, quam exarata ab Angelo accepit, erudiendos. Quos inter celeberrima Theodori est memoria, qui clarâ stirpe genitus, totâ in epulas effusâ domo, hâc cogitatione iectus est mundi fabularum quâm tristis sit catastrophe, & cum personatis gaudiis larva detrahitur, quâm non juverit ad tempus insanisse. Secutæ sunt lacrymæ, quas mater conata abstergere, ne fugæ quidem confilium filio eripere potuit. Quin adeò cùm diu perquisitum delitescere apud PACHOMIVM inaudisset, armata Episcoporum Epistolis irrupit in dicta sancto illius otio nemora, & ad suas admitti delicias propè cum convitio postulavit. PACHOMIVS Theodoro copiâ facit salutandæ matris, quâ se ille usurum negavit, ni spopondisset PACHOMIVS, eum sibi congressum olim fraudi non fore: quam in tem cautus senex fidem dare non sustinuit. Priusquam quietis daret, fessa diurno labore membra sigillatim solabatur; quantillum enim superesse jamjam in beatitatis rosa collocan

L.

dis